

LÁ THƯ MỤC VỤ

Năm ngoái trong chuyến hành hương đất thánh của tôi và một số ông bà anh chị em trong cộng đoàn, ngoài những hướng dẫn về tâm linh ở những nơi có thánh tích, Cha Tước còn căn dặn phái đoàn chỗ nào nên hay không nên mua ảnh tượng hay các đồ lưu niệm và khi mua phải trả giá cẩn thận kẻo bị hớ. Thực ra cách bán hàng nói thách thì chúng ta đã quen ngay từ khi còn ở trong nước vì ở Trung Đông hay ở Á Châu bao giờ ‘người mua mới làm chứ người bán không bao giờ làm’ mình trả sao cũng vẫn bị hớ như thường, đó là lý do tại sao phải mặc cả hay phải trả giá thì mới hy vọng mua được món hàng gần với giá chính thức nhất.

Bài đọc I của Chúa Nhật hôm nay, kể về câu chuyện tô phụ Abraham ‘trả giá’ và ‘mặc cả’ với Thiên Chúa vì muốn cứu dân thành Sodoma khỏi bị tiêu diệt. Khi kể câu chuyện này tác giả dùng bối cảnh mua bán quen thuộc trong văn hóa Trung Đông để diễn tả lòng nhân từ của Thiên Chúa. Chuyện kể rằng, trước khi xin Chúa tha không trừng phạt thành Sodoma, ông Abraham đã đặt câu hỏi với Chúa: *“Chớ thì Chúa sắp tiêu diệt người công chính cùng với kẻ tội lỗi sao? Nếu có năm mươi người công chính trong thành, họ cũng chết chung hay sao?”*. Chúa trả lời *“Nếu Ta tìm thấy trong thành năm mươi người công chính. Ta sẽ vì họ mà tha cho cả thành”*. Thấy Chúa nói cứng như vậy ông Abraham biết là mình đã trả giá hơi hớ rồi, nên ông trả xuống thấp dần: bốn mươi lăm, rồi bốn mươi, rồi ba mươi, rồi hai mươi, rồi mười người mà cuối cùng sau bao nhiêu công sức để ‘trả giá’ và ‘mặc cả’ ông cũng không cứu được Sodoma vì không có một người công chính nào trong thành cả.

Câu chuyện trên dạy chúng ta về bốn phận phải cầu xin dùm cho người khác và đừng đánh giá thấp sức mạnh của lời cầu xin. Có một ngạn ngữ trong tiếng Anh diễn tả điều nhấn nhủ đó: *“Thiên Chúa cai quản thế giới, nhưng lời cầu nguyện làm chi phối Thiên Chúa”*. (God governs the world, while prayer governs God). Thực vậy, qua lời cầu xin tha thiết của chúng ta, Thiên Chúa có thể cứu người công chính, chữa lành người đau yếu, cứu người khác khỏi mọi hiểm nguy. Bất kể họ ở xa chúng ta bao nhiêu, lời cầu xin của chúng ta vẫn mang lại kết quả nếu đẹp ý Chúa, bởi vì khoảng cách không thể là rào cản ngăn lời cầu xin của chúng ta bay lên tới Chúa hay cản trở việc Chúa làm.

Trong bài Phúc Âm, Chúa Giêsu nâng việc cầu nguyện lên tầm cao hơn khi dạy chúng ta cầu nguyện với Thiên Chúa trong tương quan cha-con. Ngài dùng hình ảnh người cha để thay thế cho hình ảnh Thiên Chúa như một vị vua hay một ông chủ nghiêm khắc trong Cựu Ước. Khi dùng hình ảnh Thiên Chúa như một người cha, Chúa Giêsu đã thay đổi cách cầu nguyện của chúng ta. Từ nay thay vì phải ‘trả giá’ và ‘mặc cả’ với Chúa như ông Abraham thì cầu nguyện biến thành việc trò chuyện giữa cha mẹ và con cái. Nói cách khác đó là việc giao tiếp trong gia đình đặt căn bản trên tình yêu và sự thân mật. Vì thế khi cầu nguyện chúng ta hãy đơn sơ như con cái trò chuyện với cha mẹ, không nên quan tâm đến chuyện đúng hay sai, mà chỉ nên chú tâm vào việc diễn tả bằng lời nói và cử chỉ điều mà chúng ta cảm thấy từ trong trái tim.

Bình thường con trẻ tin rằng cha mẹ chúng luôn luôn làm những gì tốt đẹp nhất cho chúng. Cũng vậy là con cái của Chúa, khi đến với Ngài hãy đến với tinh thần tín thác và cậy trông, vì biết rằng Chúa sẽ luôn làm những gì tốt đẹp nhất cho chúng ta. Và giống như con trẻ, nếu cha mẹ chúng trả lời không hôm nay thì hôm sau chúng sẽ lại đến xin nữa cho đến khi được thì thôi, Chúa Giêsu dạy chúng ta cũng phải kiên trì giống như vậy.

Nhưng chúng ta hãy nhớ rằng Thiên Chúa không phải là người sẵn ở đó để chúng ta xử dụng. Chúng ta hãy để cho Ngài tự do để trả lời ‘được’ hay ‘không được’ hay ‘chờ chút’, bởi vì nếu lần nào chúng ta cũng nhận được cái chúng ta muốn, thì không phải chúng ta cầu xin với Chúa mà là chúng ta cầu xin với chính chúng ta. Do đó, khi cầu nguyện đừng đặt kỳ vọng là Chúa sẽ đáp ứng mọi lời cầu xin theo cách chúng ta muốn, nhưng hãy để cho Ngài đáp ứng lời cầu của chúng ta theo cách Ngài muốn, vì Ngài biết rõ điều gì tốt nhất cho chúng ta.

Thiên Chúa không bao giờ đi ngủ cả. Ngài biết khi nào, chỗ nào, và cách nào để đáp lại và hành động theo lời cầu xin của chúng ta. Vì thế đừng bao giờ bỏ thói quen cầu nguyện và cầu xin cho nhau bởi vì lời cầu nguyện mở cửa trái tim của Thiên Chúa. Nó dỡ bỏ mọi rào cản và mang đến sức mạnh của Thiên Chúa. Chúa Giêsu luôn bắt đầu sứ vụ với việc cầu nguyện và kết thúc sứ vụ với việc cầu nguyện., nên nếu chúng ta duy trì việc cầu nguyện như Ngài, chúng ta sẽ vui mừng để có thể công bố như câu đáp ca của Chúa Nhật hôm nay: *“Lạy Chúa, khi con kêu cầu, Chúa đã nhậm lời con”*.